مرکز نوآوری رسانه و خبر راه‌اندازی می‌شود

تفاهم‌نامه همکاری بین دانشکده خبر و ستاد توسعه فناوری‌های نرم و هویت‌ساز معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری درجهت راه‌اندازی مرکز نوآوری در عرصه رسانه و خبرمنعقد شد. بر مبنای این تفاهم‌نامه، دانشکده خبر نسبت به تأمین فضای فیزیکی و زیرساختی مرکز نوآوری در دانشکده، در اختیار قرار دادن امکانات و ظرفیت‌های علمی و اجرایی دانشکده در راستای راه‌اندازی مرکز نوآوری، حمایت از تیم‌ها، استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های خلاق و فناور زیر نظر ستاد، برگزاری دوره‌های آموزشی جهت شناسایی و تقویت تیم‌های دانشجویی و غیر دانشجویی و... متعهد شده است.

تخریب سنگ یادبود آیت‌اله هاشمی برای بازسازی

ایرنا: مدیر روابط عمومی مجتمع فرهنگی نور قم در واکنش به خبر یکی از پایگاه‌های خبری مبنی بر تخریب سنگ یادبود آیت‌اله هاشمی در این مجتمع گفت: به دلیل قدمت ۲۳ ساله، این سنگ قدیمی وضعیتی نامناسب داشت که به منظور بازسازی تخریب شده است. سیدغلامرضا موسوی افزود: طرح تحول و بهسازی مجتمع فرهنگی نور وابسته به اداره کل تبلیغات اسلامی استان قم در دوره مدیریت جدید در دستور کار قرار دارد که بهسازی محیط نیز یکی ازبرنامه‌های آن است. وی اظهار داشت: در این طرح با توجه به قدیمی و نازیبا بودن سنگ یادبود بهره‌برداری از مجتمع فرهنگی نور، زیباسازی آن مورد توجه است.

«دزدان اسب» فیلم افتتاحیه فستیوال «بوسان»

فیلم «دزدان اسب، جاده‌های زمان» به کارگردانی «یرلان نورموخامبِدوف» از قزاقستان و «لیزا تامیبا» از ژاپن به عنوان فیلم افتتاحیه فستیوال بین‌المللی فیلم بوسان کره جنوبی انتخاب شد. فیلمی از قزاقستان آغازگر فستیوال بین‌المللی بوسان کره‌جنوبی خواهد شد. این فستیوال معتبر ماه آینده برگزار می‌شود. «دزدان اسب» داستان مردی را روایت می‌کند که پس از فروش اسب‌هایش در یک بازار در راه بازگشت به خانه کشته می‌شود. «یرلان نورموخامبِدوف» در سال ۲۰۱۵ فیلم «درخت فندق» را کارگردانی کرد که برنده بخش اصلی رویدادهای نوی فستیوال بوسان شد.

یادداشت

ادامه از صفحه یک...

دیده می‌شود، نمایشی سرشار از یأس و ناامیدی، فساد اخلاقی و اداری، فقر و بدبختی جامعه ایرانی است که در چهل سالگی انقلاب اسلامی، کشور را فراگرفته کرده است.

ناگفته نماند گرته‌برداری از الگوهای آمریکایی کارتل‌های قاچاق موادمخدر که در سریال‌هایی مانند بی‌باک (Daredevil، ۲۰۱۵) معرفی شده، به وضوح در این سریال دیده می‌شود. سریالی که در آن ویلسون فیسک رئیس باند قاچاقی است که خود را نگران آینده شهر معرفی می‌کند و می‌خواهد با احراز جایگاهی رسمی به فعالیت‌های غیرقانونی ادامه دهد. کاراکتر مهندس از نظر گریم ظاهری و فعالیتش در باند قاچاق مواد گرفته تا سکانس‌های ارتباط مهندس از داخل زندان با نیروهایش، تمرد باندهای دیگر در نبود مهندس و ... شبیه شخصیت ویلسون فیسک رئیس باند قاچاق در سریال بی‌باک است با این تفاوت که برای فرار از کپی عین به عین، نمایش نگرانی برای مردم و شهر را که ویلسون فیسک برای دستیابی به جایگاهی رسمی برای انجام فعالیت‌های غیرقانونی خود به راه می‌انداخت، در سریال بوی باران از طریق دکتر (معاون وزیر و عموی سهیل) پیش می‌رود.

در مجموع پاره‌های گوناگونِ داستان بوی باران از فیلم و سریال‌های آمریکایی اخذ و به شکلی ناشیانه به هم پیوند داده شده است. لذا از نظر محتوایی نیز فضای سریال، مناسبات و رفتار شخصیت‌ها، حوادث، نقش دستگاه‌های دولتی و قضایی و انتظامی و... بیش‌تر آمریکایی است تا ایرانی.

اثری که نمایش عریان فساد و بی‌قانونی و قاچاق و جرم و جنایت و دروغ و فریب‌کاری و فروپاشی خانواده و... در شبکه یک برای خانواده‌های ایرانی است.

تصویری که این سریال از جامعه ایران ۴۰ سال پس از انقلاب اسلامی به بیننده می‌دهد جامعه‌ای سرشار از تضاد طبقاتی، خانواده‌های متلاشی، فساد اداری و تجارت مواد مخدر، فساداخلاقی متصدیان مشاغل حساس، فقدان ایمان و اعتقادات مذهبی است که با اهداف و سیاست‌های رسانه‌های معاند هماهنگ است.

آنچه در مناسبات مردم در این سریال دیده می‌شود بدبختی و تاریکی است و اثری از امید، ایمان، توکل، انگیزه، نشاط، ابتکار عمل و استحکام خانواده دیده نمی‌شود. مردمی که در اینِ سریال به نمایش گذاشته می‌شوند، اکثراً یا از طبقه ضعیف کارگر هستند (مانند کارگران کارخانه بازیافت، خانواده ترانه، کارتن خوابان و ...) یا از قشر غنی (مانند خانواده سهیل، مهندس و دار و دسته‌اش، خانواده شهاب و ...) که همگی دارای نقاط تاریکی در زندگی خود هستند. فقرا همگی بدبخت و عاجزند یا مانند زن معتاد نوزادشان را می‌فروشند (قسمت ۲ دقیقه ۱۰) یا مانند فرشته، فریبا و پیمان در جست‌وجوی انتقام از قشر غنی هستند و فقر را توجیه انجام کارهای خلافشان می‌دانند.

سریال بوی باران از نظر ساختاری و محتوایی به شدت متأثر از فیلم‌ها و سریال‌های غربی است و به دلیل ضعف‌ها و ایرادات ساختاری بیشتر از عناصری چون خشونت، درگیری، قتل، جنایت، قاچاق، اختلافات و کشمکش‌های خانوادگی به عنوان عامل جذب مخاطب بهره می‌گیرد. نتیجه این راهبردِ جذب مخاطب به سبک غربی ترویج جلوه‌های گوناگون خشونت و فساد در رسانه ملی و نیز ارائه تصویری سیاه و ناامید کننده از فضای جامعه و در نهایت القای ناکارآمدی و انحطاطِ نظام اسلامی در چهلمین سال انقلاب اسلامی است. بی‌اعتنایی مسئولان سازمان صدا وسیما به انتقادات گسترده رسانه‌ها و چهره‌های دلسوز و انقلابی و اصرار بر ادامه پخش سریال با توجیهات تکراری «پرمخاطب بودن» و «هزینه سنگین تولید» تأسف برانگیز است. بی تردید تولید و پخش پیاپی سریال‌های مخرب فرهنگ جامعه و سبک زندگی اسلامی و ایرانی و نیز اصول و ارزش‌ها وباورهای دینی و انقلابی از سیما (آن هم در اوج جنگ نرم و تلاش‌های دشمن برای نفوذ فرهنگی) نکته مهمی است که بیش از این باید مورد توجه مسئولان صدا و سیما قرار بگیرد.

فارس

تماشاگران فیلم «متری شیش‌ونیم» در جشنواره ونیز، فیلم را چند دقیقه ایستاده تشویق کردند

ایستادن به افتخار سینمای ایران

نسل‌فردا / گروه فرهنگ و هنر
Naslefarda@gmail.com

این روزها «جشنواره ونیز» به راه است. جشنواره‌ای مهم در وادی هنر هفتم که برای ایرانی‌ها همیشه خاطره‌سازی کرده است و ویترینی ماندگار را رقم می‌زند، مثل همین سال ۲۰۱۷ که نویدِ عزیز برای بازی در فیلم «بدون تاریخ، بدون امضا» برنده جایزه بهترین بازیگر مرد این جشنواره در بخش افق‌ها شده بود. حالا در سال ۲۰۱۹ فستیوال ونیز در گام‌های نخست انگار قرار است رکوردی تازه بزند، «رکورد ایستاده کف زدن». فیلم اول این رکورد «جوکر» است با بازی جناب «یواخین فونیکس» و حالا هم اثر بی‌نظیر سینمای خودمان «متری شیش و نیم» تماشاگران‌اش را وادار به تشویق ایستاده کرد آن هم برای سه دقیقه.

عکس: کافه‌سینما

نمایش فیلم «متری شیش و نیم» در کاخ جشنواره ونیز با حضور سعید روستایی (کارگردان)، نوید محمدزاده، پیمان معادی، فرهاد اصلانی (بازیگران) و هومن بهمنش (فیلم‌بردار) برگزار شد. بعد از پایان فیلم، تماشاگران به گرمی و برای چند دقیقه، سازندگان فیلم را تشویق کردند. کارگردان و بازیگران «متری شیش‌ونیم» پس از نمایش فیلم‌شان در جشنواره ونیز به سوالات حاضران در سالن درباره سختی‌های نقشی که ایفا کردند و دغدغه‌ای که باعث ساخت این فیلم شد، پاسخ دادند. در ادامه، هنرمندان این فیلم با حضور روی صحنه، به سوالات مخاطبان درباره فیلم پاسخ دادند. سعید روستایی درباره علت ساخت «متری شیش‌ونیم» گفت: کشورما به‌خاطر منطقه جغرافیایی که دارد در موقعیت حساسی قرار گرفته است. ما همسایگانی داریم که بیشترین مقدار موادمخدر را در جهان تولید می‌کنند و اعتیاد کاملاً شکل جدیدی به خودش گرفته و این فیلم بر اساس یک قصه شکل نگرفت، بلکه بر اساس یک دغدغه اجتماعی شکل گرفت.

پیمان معادی هم درباره سختی‌های بازی در نقش صمد گفت: ما پنج ماه فیلم‌برداری می‌کردیم و خیلی لوکیشن سختی داشتیم. بعضی روزها در کنار هفتصد، هشتصد معتاد واقعی کارتن‌خواب بودیم که این‌ها بیماری‌هایی داشتند و ما باید در نزدیکی این‌ها کار می‌کردیم. سخت‌ترین بخش کاری من این بود که نقشی را بازی می‌کردم که حساسیت‌های خیلی ویژه‌ای داشت و برای نخستین‌بار سعی کردیم با ارائه تصویر یک پلیس واقعی، خط قرمزها را ردکنیم. این کار خیلی سخت بود و با مشکلات زیادی در روبه‌رو می‌شدیم و اصلاحیه‌های زیادی در این بخش داشتیم. این سخت‌ترین ویژگی نقشی بود که من بازی می‌کردم.

نوید محمدزاده هم در ادامه در پاسخ به همین سوال گفت: همان‌طور که در فیلم دیدیم، نقش من خودش را کشته بود و وقتی لبه استخر او را می‌بینیم، مثل یک بچه توی آب خوابیده است. وقتی می‌رود جلو و زنده‌اش می‌کنند، یک امیدی به زندگی پیدا می‌کند. در ادامه مثل شیری در قفس دارد همه تلاشش را انجام می‌دهد و وقتی می‌بیند واقعاً نمی‌تواند کاری بکند، هرچه به انتها می‌رسیم انگار پیر شده، انگار آرام شده و در پایان در جایی او را می‌بینیم که باید به لحاظ فیزیکال مرگ آن آدم و مابینش تلاش و زندگی باشد.

فرهاد اصلانی، دیگر بازیگر این فیلم هم در پاسخ به سوالی درباره نقش خود گفت: فکر می‌کنم قسمت آسان بازی در این کار، به من افتاد. چون به نظر می‌رسد این روزها قضاوت کردن به ویژه در ایران، کار آسانی شده و سختی کار بیشتر روی دوش دوستان من بود.

بد نیست بدانید «متری شیش‌ونیم» در بخش افق‌های جشنواره ونیز با فیلم‌های دیگر به رقابت می‌پردازد. پیش از این در سال ۲۰۱۷، نوید محمدزاده برای بازی در فیلم «بدون تاریخ، بدون امضا» که در همین بخش به نمایش درآمده بود برنده جایزه بهترین بازیگر مرد این جشنواره در بخش افق‌ها شده بود.

برای «ژوکر»

اهریمن بازگشته و گویی تا ابد همین اطراف پرسه خواهد زد

«ژوکر» یکی از فیلم‌های اکران شده در هفتادوششمین جشنواره ونیز است که در روزهای گذشته بسیار خبرساز شده است؛ از تشویق هشت دقیقه‌ای پس از نمایش فیلم تا نمره ۱۰۰ که برخی از منتقدان به این فیلم دادند. برهمین اساس حمیدرضا صدر منتقد سینما هم با انتشار یادداشتی در صفحه اینستاگرامش درباره این شخصیت محبوب تاریخ سینما نوشت. یادداشتی که در ادامه می‌خوانید:

«ژوکر سال هزار و نهصد و چهل در دل قصه‌های بت من به عنوان یکی از آدم بدهای بامزه خلق شد. قرار بود کشته شود، ولی دوام آورد و در هزارتوی آن شهر بی‌آفتاب پرسه زد. شد بخشی از شخصیت شهزاده تاریکی، همزادش، سوی پنهان آدم‌های دور و برمان و همین طور خود ما. با بدذاتی پنهان پشت مهربانی، با حسابگری رذیلانه پشت سخاوت. کارل یونگ روانشناس اوایل قرن بیستم می‌گفت آدم‌ها گاه و بیگاه به بخش تیره ذهنشان دل می‌دهند. او برای توصیف آن به واژه «سایه» روی آورد.

سویی از شخصیت آدمی که قانون شکن است و بی‌ترحم و خیلی‌ها را در دنیای خیالی‌اش هلاک می‌کند و وای به زمانی که دنیای خیالی جایش را به دنیای واقعی دهد.

ژوکر از تصاویر نقاشی شده تا نقش‌آفرینی سزار رومرو، جک نیکلسن، جرالد لتو، هیث لجر و خیلی‌های دیگر به فیلمی با بازی خواکین فینیکس رسیده. به اثری بدون نام بت من، با عنوان او: «ژوکر». اهریمن بازگشته و گویی تا ابد همین اطراف پرسه خواهد زد.»

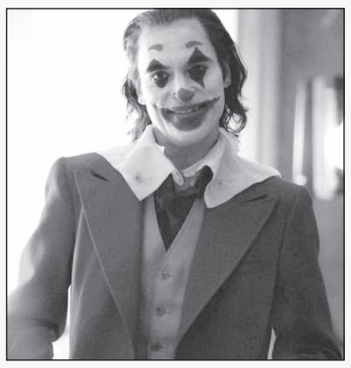

در برنامه «منطقه مالی»؛

پیشرفت کوبا از دل فشارهای اقتصادی شدید بررسی می‌شود

نسل‌فردا / گروه فرهنگ و هنر
Naslefarda@gmail.com

برنامه «منطقه مالی» در شبکه هیسپان تی‌وی این هفته به پیشرفت کوبا به‌رغم مشکلات اقتصادی آن می‌پردازد. کوبا با نام رسمی جمهوری کوبا، کشوری است تشکیل شده از مجمع الجزایری در دریای کارائیب و پایتخت آن هاوانا است. در برنامه این هفته «منطقه مالی» به این مسئله پرداخته می‌شود که به‌رغم فشارهای شدید اقتصادی بر این کشور، چه عناصری به کوبا اجازه پیشرفت داده است؟

همچنین در این قسمت از برنامه درمورد تهدیدهای اصلی جزیره صحبت خواهد شد. کوبا برای ادامه روند رو به رشد خود نیازمند انتخاب مسیر درست و تلاش دو چندان برای رسیدن به استقلال اقتصادی واقعی است و در این قسمت از برنامه «منطقه مالی» به نکات مرتبط با این موضوع پرداخته می‌شود.

برنامه سیاسی - اقتصادی «منطقه مالی» با اجرای «ادواردو نودا» هر هفته پنج‌شنبه‌ها در مدت زمان ۲۵ دقیقه در ساعت ۵:۳۰ (به وقت تهران) برای مخاطبان اسپانیایی زبان هیسپان تی وی به روی آنتن رفته و تحلیلی از مسائل اقتصادی دنیا و منطقه آمریکای لاتین را برای مخاطبان به تصویر می‌کشد. بازپخش این برنامه، جمعه ساعت ۲۰:۳۰ و شنبه ساعات ۳:۳۰، ۱۰:۰۰ و ۱۴:۳۰ خواهد بود.

نمایش خشونت و تبعیض علیه اعراب ساکن اسرائیل در «هیسپان تی‌وی»

«داخل اسرائیل» را بهتر ببینید

احساس ناامنی و تبعیض فراگیر علیه عرب‌های ساکن اسرائیل عنوان موضوع مورد بررسی در برنامه این هفته «داخل اسرائیل» (Israel Inside) از شبکه پرس تی‌وی است.

این برنامه به تهیه کنندگی حسین الشیماری با نگاهی به نظرسنجی‌های انجام شده درخصوص احساس ناامنی از سوی یک سوم عرب‌های ساکن اسرائیل به بررسی دلایل افزایش خشونت‌ها و تبعیض‌ها علیه این افراد می‌پردازد. در ادامه این برنامه ضمن مروری بر اعتراضات عرب‌ها نسبت به سیاست‌های تبعیض‌آمیز اسرائیل در قبال آن‌ها و عدم ارائه خدماتی برابر به آن‌ها در مقایسه با دیگر ساکنان اسرائیل، دلایل عدم تساوی و برابری حقوق عرب‌های ساکن اسرائیل با دیگر ساکنان اسرائیلی مورد واکاوی قرار می‌گیرد.

شیوع بی اعتمادی میان ساکنان عرب و یهود در اسرائیل و تیره شدن روابط میان آن‌ها، اظهارات نتانیاهو درخصوص عرب‌ها و بی‌اعتماد بودن نسبت به آن‌ها و تأثیر این رفتارها و سیاست‌ها بر انتخابات پیش‌رو در اسرئیل از دیگر محورهای مورد بررسی در این برنامه به شمار می‌رود. این برنامه چهارشنبه ساعت ۲۱:۰۰، پنجشنبه ساعت ۱۵:۰۰، جمعه ساعت ۱۹:۰۰، دوشنبه ساعت ۱۸:۲۰ و سه‌شنبه ساعت ۲۱:۰۰ پخش خواهد شد.

حادثه برای پوریا پورسرخ و امید محمدنژاد حین ضبط یک سریال

«ایل‌دا» از ابتدای راه سانحه‌دار شد

سینما آنلاین: پوریا پورسرخ و امید محمدنژاد بازیگران سریال «ایل‌دا» حین ضبط صحنه موتورسواری در این سریال دچار سانحه شدند.

«ایل‌دا» به تهیه کنندگی سیدعلیرضا سبط احمدی و کارگردانی راما قویدل در لرستان ضبط می‌شود و مجید مظفری (صالح خان)، پوریا پورسرخ (ایرج)، فاطمه گودرزی (دا گل)، خسرو شهراز (نصیر خان)، علی دهکردی (دکتر هوشنگ)، جعفر دهقان (کاکاوند)، کاظم هژیر آزاد (شیرعلی خان)، کوروش سلیمانی (شیرزاد)، امیرمحمد زند (فرهاد)، غلامرضا علی اکبری (شیخ رحیم)، سینا رازانی (کریم)، مهدی صبایی (منصور)، شهین تسلیمی (بی‌بی)، مسعود چوبین (مثقالی)، رضا نجفی (عمو برفی)، مژگان صابری (هاویر)، بهروز چاهل (دکتر هندی)، محمدصادق ملک (جابر و قادر)، سیامک ادیب (قباد)، معصومه بافنده (آساره) پویان گنجی (یاور)، دریا مرادی دشت (گندم)، زینب قادری (گلاره)، مسعود امین ناجی (بهادر)، طیبه دوست (زیور)، منصور نواصری (کامل)، امید محمدنژاد (کیومرث)، فاطمه آقا بابایی (ننه نازار)، مهدی افشار (گروهبان واحدی)، ناهید عساکره (راحیل)، سید امیر سالارِ قوامی (سیاوش) و یاسین مسعودی (امید) بازیگران آن هستند. اخیراً حین ضبط صحنه‌ای که دو بازیگر اصلی این سریال یعنی پورسرخ و محمدنژاد مشغول موتورسواری مقابل دوربین بودند پورسرخ با موتور در یک چاله افتاده و محمدنژاد نیز با برخورد به درخت متوقف شده است.

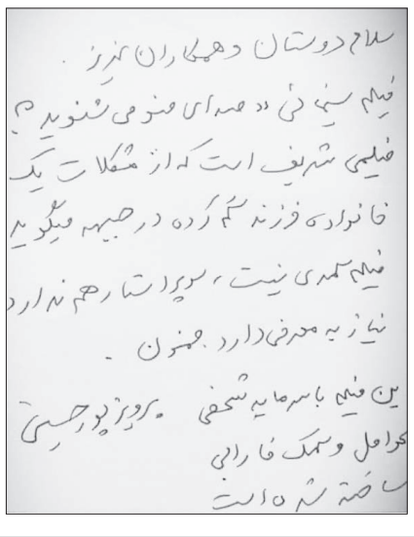

درخواست پرویز پورحسینی

پرویز پورحسینی هنرمند پیشکسوت در یادداشتی از مردم خواست برای تماشای «صدای منو می‌شنوید؟» به سینما بروند و آن را به دیگران معرفی کنند. در روزهای گذشته انتشار خبر فروش ۵۰۰ هزار تومانی یک فیلم با داشتن تنها حدود ۴۰ تماشاگر در عرض یک هفته واکنش‌هایی را در پی داشت و موجب تعجب مخاطبان سینما شد. فیلمی با نام «صدای منو می‌شنوید؟» با کارگردانی صادق پروین آشتیانی ساخته شده و پرویز پورحسینی یکی از بازیگران آن است. پرویز پورحسینی در یادداشتی دست‌نویس که در صفحه شخصی احمد نیکپور منتشر شده از مردم خواست به تماشای این فیلم بنشینند.

واکنش فرزند ناصر ملک‌مطیعی به مخدوش شدن سنگ قبر پدرش

در روزهای گذشته تصویری از سنگ قبر مخدوش شده مرحوم ناصر ملک مطیعی در فضای مجازی پخش شد که در آن تصویر، اسم روی سنگ قبر، با گچ و رنگ پوشیده شده بود. اتفاقی که پیش از این نیز برای مزار نام‌آوران دیگری رخ داده بود. به همین دلیل، موضوع را از فرزند ناصر ملک مطیعی، پیگیری کردیم. امیرعلیِ ملک‌مطیعی، درباره این موضوع گفت: واقعاً متاسفم برای وضعیت پیش آمده. نمی‌دانم پشت این ماجرا چه قصد و نیتی وجود دارد و ما هم تازه متوجه این موضوع شدیم که به نظر می‌رسد در دو، سه روز پیش اتفاق افتاده است.

مصاحبه

گفت‌وگو با مجید برزگر به بهانه برپایی نمایشگاه عکاسی «از شهرِ صبح»

دوربین، جزئی جدانشدنی از من است

الهام باطنی / گروه فرهنگ و هنر
bateni.elham1@gmail.com

نمایشگاه عکاسی «از شهرِ صبح» مجید برزگر از یکم تا ۲۷ شهریورماه در گالریِ صفر و یک اصفهان برپاست. این مجموعه، شامل عکس‌هایی است که به لحاظ مکانی متفاوت هستند و در نقاط مختلفی از دنیا عکاسی شده‌اند، اما نقطه مشترک تمام آن‌ها، عکاسی در زمان صبح و به هنگام طلوع آفتاب است. ۲۰ عکس در این نمایشگاه ارائه شده که از این تعداد، پنج عکس درون قاب بر روی دیوار قرار گرفته و ۱۵ عکس نیز توسط عکاس درون اپوکسی و رزین قرار گرفته که هم نمایشی خلاقانه را به وجود آورده و هم نمایش‌دهنده حالت شیشه‌ای بوده و نگاه صبحگاهی را تقویت کرده است.

«ازشهر صبح»، نخستین نمایشگاه از مجموعه نمایشگاه‌های «تک‌فریم‌ها» بوده که قرار است به طور مداوم در گالری صفر و یک برگزار شوند. در بخشی از استیتمنت نمایشگاه «تک‌فریم‌ها» آمده است: «تک‌فریم‌ها»، مواجهه ما با فیلم‌سازانی خواهد بود که حوزه‌های دیگر تجسمی به‌خصوص عکاسی را پیگیر و جدی دنبال می‌کنند. در حاشیه این نمایشگاه، با او درباره علت دنبال کردن عکاسی و آثار ارائه‌شده در این نمایشگاه صحبت کرده‌ایم.

ابتدا از این بگویید که چرا عکاسی و سینما را در کنار هم دنبال می‌کنید؟

این اتفاق، تصمیم از پیش طراحی‌شده‌ای نیست. بسیاری از سینماگران، عکاسی می‌کنند یا بهتر است بگوییم باید عکاسی کنند. حتی در پیش‌زمینه‌های آموزش سینما، عکاسی وجود دارد، چه در دانشگاه و چه در کلاس‌های آزاد. شناخت تصویر، اصول قاب‌بندی و عناصر تصویر، جزو واحدهای درسی آموزش سینماست. من به دلیل علاقه شخصی، عکاسی و نقاشی را در کنار سینما دنبال می‌کنم و این دو هنر را بسیار به خودم نزدیک می‌دانم. عکاسی، هنری انفرادی است، تنها من هستم و دوربینم و موضوعی که با آن روبه‌رو می‌شوم، برعکس در سینما با یک تیم طرف هستیم و مقدمات زیادی نیاز دارد تا به نتیجه برسد. از طرف دیگر، ساخت فیلم همیشه محقق نمی‌شود، به‌ویژه در شکل فیلم‌سازی مورد نظر من که چند سال یک بار، امکان آن فراهم می‌شود. به همین دلیل، بقیه فرصت‌ها می‌تواند به نوشتن، خواندن و کارهای دیگر ازجمله عکاسی اختصاص داده شود. دوربین هم، جزو جدانشدنی از من است، به‌خصوص در سفرهایم، همیشه از دریچه آن نگاه می‌کنم. از پیش هم پروژه خاصی را طراحی نمی‌کنم و خودم را به سیر اتفاقات می‌سپارم تا ببینم چه می‌شود.

سال گذشته در نشستی در اصفهان به این موضوع اشاره کردید که به دلیل این‌که از ساخت فیلم کوتاه یا فیلم‌های جریان مستقل نمی‌توان درآمد کسب کرد، فیلم‌ساز مجبور است راه‌های کسب درآمد مختلفی را انتخاب کند که یکی از آن‌ها، عکاسی است. به‌جز امکان کمتر فیلم‌سازی، جنبه مالی موضوع چقدر در دنبال کردن عکاسی موثر است؟

جنبه مالی دارد، وقتی سفارش عکاسی تبلیغاتی یا عکاسی صنعتی بگیرم، ولی روی فروش آثار به سبک عکاسی هنری نمی‌شود حساب کرد، گرچه اخیراً در لندن هم نمایشگاه عکاسی داشتم و بعضی عکس‌هایم را در آنجا فروختم. با این وجود، عکاسی تبلیغاتی، می‌تواند بهانه‌ای برای ادامه کار عکاسی باشد تا هزینه‌های عکاسی را تأمین کند. حوزه سینمای مستقل، کوتاه و تجربی هم، بازگشت مالی چندانی ندارد و راه‌های دیگری برای کسب درآمد باید انتخاب کرد که عکاسی هم می‌تواند یکی از آن‌ها باشد.

از روند این نمایشگاه بگویید. پیشنهاد از گالری بود؟

بله. خانم آرزو معتمدی، کیوریتور نمایشگاه، چند ماه پیش پیشنهاد برگزاری این نمایشگاه را داد و قرار شد از ابتدای شهریور نمایشگاهی برگزار شود. من اغلب آدم صبح زودی هستم، چه در تهران و چه در سفر. می‌خواستم برای نمایشگاه اصفهان، عکس‌های متنوعی انتخاب کنم تا تماشاگر بتواند فضاهای متنوعی را تجربه کند. صبح زود بودن عکس‌ها را حلقه رابط آن‌ها در نظر گرفتم و به گالری، عنوان «از شهر صبح» را پیشنهاد دادم. تصمیم گرفتم صبح بودن عکس‌ها را به شکل متفاوتی ارائه دهم و به همین دلیل ۱۵ عکس از ۲۰ عکس نمایشگاه را در قاب اپوکسی یا رزین که شبیه شیشه مایع است، قرار دادم تا این عکس‌ها تا ابد در یک قالب و قاب محصور شود و گیر کند. با این کار، قاب عکس مثل قالبی یخی شده که عکس وسط آن مانده است. این کار در مرحله قاب کردن انجام شد.

علت این نوع قاب کردن عکس‌ها چه بود؟

می‌خواستم عکس‌ها را نسبت به شکل رایج قاب کردن با شیشه، به شکل متفاوتی ارائه دهم و قالب مورد استفاده‌ام، حس صبح را منتقل کند.

گویا عکس‌ها در شهرهای مختلف داخل و خارج از ایران گرفته شده. درست است؟

بله. شهرها اغلب در ایران نیستند و عکس‌ها در سفرهایی گرفته شده که به واسطه فیلم‌هایم دعوت شده‌ام، شهرهایی مثل مونیخ و کوه آلپ، پراگ و نیاگارا و کشورهایی چون آمریکا، آلمان و استرالیا.